

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κότσικα 1α & Πατησίων
10434 Αθήνα
Τηλ: +30 2108809202, 203
Ηλ. δ/ση: secproedros@epant.gr

Αθήνα, 24.10.2022
Αριθ. Πρωτ.: 9464

Προς

Υπηρεσία Συντονισμού, Γραφείο Νομικών και
Κοινοβουλευτικών Θεμάτων Υπουργείου
Ανάπτυξης και Επενδύσεων
Τηλ.: 210 3332827
Ηλ. δ/ση am.hatzigiakoumi@mnec.gr

Θέμα: «Η Ένωση Επαγγελματιών Περιπτερούχων Πειραιώς ζητά με υπόμνημά της παρεμβάσεις της Πολιτείας σε θέματα λειτουργίας της ελεύθερης αγοράς και της τραπεζικής προμήθειας στη χρήση POS» και «Χαριστική βολή για τον κλάδο των περιπτερούχων η υποχρεωτική χρήση POS, χωρίς ελάφρυνση από τις τραπεζικές προμήθειες»

Σχετ.: Τα από 11.10.2022 έγγραφά σας (υμ. αριθ. πρωτ. 97885/12-10-2022, 97710/11-10-2022), με τα οποία μας διαβιβάστηκαν οι υπ' αριθ. πρωτ. 38/7-10-2022 και 31/7-10-2022 Αναφορές των κ.κ. Βουλευτών Ι.Ραγκούση και Τ. Αλεξιάδη.

Σε απάντηση των υπό ανωτέρω σχετ. διαβιβασθέντων εγγράφων, σας γνωρίζουμε ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού («ΕΑ») είναι αποκλειστικώς αρμόδια για τη διαπίστωση παραβάσεων των άρθρων 1 και 2 του ν. 3959/2011 περί «Προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», όπως ισχύει, καθώς και των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΑ έχει την εξουσία να διερευνά είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν καταγγελίας συμπεριφορές επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, για να διαπιστώσει τυχόν παραβάσεις του ανωτέρω αναφερόμενου νόμου, καθώς και των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ, ήτοι απαγορευμένες συμπράξεις μεταξύ επιχειρήσεων ή καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης που κατέχουν μία ή περισσότερες επιχειρήσεις στην αγορά.

Αναφορικά με την υποχρεωτική χρήση των POS από τα περίπτερα σας αναφέρουμε τα εξής:

Καταρχάς, σε απάντηση σχετικής αναφοράς στην επιστολή της Ένωσης Επαγγελματιών Περιπτερούχων Πειραιώς και Περιχώρων «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» (εφεξής «η Ένωση»), επισημαίνουμε ότι το άρθρο 1 παρ. 1 περίπτ. α' του ν. 3959/2011 απαγορεύει πρακτικές που έχουν ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού, συνιστάμενες «στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πώλησης ή άλλων όρων συναλλαγής», υπό την προϋπόθεση ότι αυτές απορρέουν από συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές **μεταξύ επιχειρήσεων** ή από αποφάσεις **ενώσεων επιχειρήσεων**. Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η έννοια της επιχείρησης «καλύπτει κάθε φορέα ο οποίος ασκεί οικονομική δραστηριότητα, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς που τον διέπει και τον τρόπο της χρηματοδότησής του»¹, η δε έννοια της οικονομικής δραστηριότητας αναφέρεται σε «κάθε

¹ Βλ. ΔΕΕ C-41/90, *Klaus Höfner και Fritz Elser κατά Macrotron GmbH*, EU:C:1991:161, σκ. 21.

δραστηριότητα προσφοράς αγαθών ή υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά»². Εξάλλου, δραστηριότητες οι οποίες εμπίπτουν στην άσκηση των προνομίων δημόσιας εξουσίας παγίως γίνεται δεκτό ότι δεν έχουν οικονομικό χαρακτήρα που να δικαιολογεί την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού³.

Συνακόλουθα, κρατικά μέτρα τα οποία ενδεχομένως οδηγούν στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό του περιθωρίου κέρδους των περιπετρούχων αναφορικά με ορισμένα από τα προϊόντα που αυτοί εμπορεύονται δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 του ν. 3959/2011, αλλά ενδεχομένως, υπό προϋποθέσεις, να εμπίπτουν στην εφαρμογή των άρ. 101 ή 102 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρ. 4, παρ. 3 Συνθήκη Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΕΕ).

Περαιτέρω, αναφορικά με τις εξουσίες εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751⁴, σημειώνουμε ότι, δυνάμει του άρθρου 84 παρ. 3 του ν. 4764/2020, η ΕΑ είναι αρμόδια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8 (πλην της παρ. 2), του άρθρου 9, του άρθρου 10 (πλην της παρ. 4) και του άρθρου 11 του εν λόγω Κανονισμού, ασκώντας τις εξουσίες που απονέμονται σε αυτή σύμφωνα με το ν. 3959/2011, στα οποία περιλαμβάνονται οι παρακάτω κανόνες (α) απαγόρευση κανόνων συστημάτων καρτών πληρωμής και κανόνων σε συμφωνίες αδειοδότησης ή μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος που εμποδίζουν ή αποτρέπουν έναν εκδότη από το να δεχτεί κάρτες πληρωμών με δύο ή περισσότερα διαφορετικά εμπορικά σήματα πληρωμής ή εφαρμογές πληρωμών σε μέσο πληρωμής με κάρτα (άρθρο 8 του Κανονισμού, “co badging”). (β) κανόνας της «μη – μείξης», δηλαδή της υποχρέωσης κάθε αποδέκτη να προσφέρει και να χρεώνει τους εμπόρους με τις επιβαρύνσεις που ορίζονται μεμονωμένα για τις διάφορες κατηγορίες και τα διαφορετικά εμπορικά σήματα των καρτών πληρωμής, με διαφορετικά επίπεδα διατραπεζικής προμήθειας, εκτός εάν οι έμποροι ζητήσουν από τον αποδέκτη γραπτώς να χρεώνει μεικτές χρεώσεις εμπορικών υπηρεσιών (άρθρο 9 του Κανονισμού, “un-blending”) (γ) απαγόρευση της «υποχρεωτικής αποδοχής όλων των καρτών», σύμφωνα με τον οποίο τα συστήματα καρτών πληρωμής και οι Πάροχοι υπηρεσιών πληρωμής δεν πρέπει να εφαρμόζουν κανέναν κανόνα που να υποχρεώνει τους δικαιούχους πληρωμής που αποδέχονται μέσο πληρωμής με κάρτα που έχει εκδοθεί από έναν εκδότη να αποδεχτούν επίσης άλλα μέσα πληρωμής με κάρτα που εκδίδονται στο πλαίσιο του ίδιου συστήματος καρτών πληρωμής (άρθρο 10 Κανονισμού, “honour all cards rule”). (δ) απαγόρευση κάθε κανόνα στις συμφωνίες αδειοδότησης, στους κανόνες του συστήματος που εφαρμόζονται από τα συστήματα καρτών πληρωμής και στις συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ αποδεκτών καρτών και δικαιούχων πληρωμής που αποτρέπει τους δικαιούχους να καθοδηγήσουν τους καταναλωτές όσον αφορά τη χρήση οποιουδήποτε μέσου πληρωμής που προτιμάει ο δικαιούχος. Η απαγόρευση καλύπτει επίσης οποιονδήποτε κανόνα που απαγορεύει στους δικαιούχους πληρωμής να αντιμετωπίζουν τα μέσα πληρωμής με κάρτα ενός συγκεκριμένου συστήματος καρτών πληρωμής περισσότερο ή λιγότερο ευνοϊκά από άλλα (άρθρο 11 “steering rules”).

Όσον δε αφορά στην εφαρμογή του άρθρου 3 του Κανονισμού, το οποίο προβλέπει την επιβολή ανώτατου επιπέδου διατραπεζικής προμήθειας ανά συναλλαγή για συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες, το άρθρο 84 παρ. 1 του ν. 4764/2020 αναθέτει τη σχετική εξουσία στην

² Βλ., π.χ., ΔΕΕ C-475/99, *Firma Ambulanz Glöckner κατά Landkreis Südwestpfalz*, EU:C:2001:577, σκ. 19.

³ Βλ., π.χ., ΔΕΕ C-113/07 P, *SELEX Sistemi Integrati SpA κατά Επιτροπής και Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne (Eurocontrol)*, EU:C:2009:191, σκ. 70 (και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

⁴ Κανονισμός 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2015 σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες [2015] ΕΕ L 123/1.

Τράπεζα της Ελλάδος. Για τους λόγους που εκτέθηκαν ανωτέρω, και με βάση το υφιστάμενο θεσμικό και νομικό πλαίσιο, ζητήματα που σχετίζονται με ενδεχόμενη αύξηση του κόστους λειτουργίας των περιπτέρων ως αποτέλεσμα της υποχρεωτικής χρήσης POS από 01.01.2023 εκφεύγουν των αρμοδιοτήτων της ΕΑ.

Σε κάθε περίπτωση, εφόσον οι αξιότιμοι βουλευτές ή η Ένωση διαθέτουν στοιχεία που συνηγορούν για την ύπαρξη παράβασης των άρθρων 1 και 2 του ν. 3959/2011 ή και των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, η ΕΑ είναι πρόθυμη να προβεί στις απαιτούμενες νόμιμες ενέργειες.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε διευκρίνιση,

Ακριβές αντίγραφο
Η Προϊσταμένη

[Signature]
ΙΩΑΝΝΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ

Με εκτίμηση,
Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής Ανταγωνισμού

Ιωάννης Λιανός

